Et ponã eã quaſi luctũ vnigeīti ⁊
nouiſſima eiꝰ q̃ſi diē amaꝝ· Ecce
dies veniũt dicit dñs ⁊ emittã fa
mē in terraꝫ nõ famē panis neqꝫ
ſitim aq̃· ſꝫ audiendi v̓bũ dñi· Et
ꝯmouebũt a mari vſqꝫ ad mare·
⁊ ab aq̃lone vſqꝫ ad oriētē circu
ibũt q̃rentes v̓bũ dñi et nõ inue
nient· In die illa deficiēt v̓gines
pulchre ⁊ adoleſcētes in ſiti q̃ iu
rãt in delicto ſamarie ⁊ dicũt· Vi
uit deus dan et viuit via berſa
bee· Et cadēt ⁊ nõ reſurgēt vltra·
Vidi dñm ſtantē ſu ¶ Ca· ix·
p altarē Et dixit· Percute car
dinē ⁊ ꝯmoueant̄ ſuplimīaria·
Auaritia eñi ī capite oīm ⁊ nouiſ
ſimũ eoꝝ in gladio inficiã Non
erit fuga eis· Fugiet et nõ ſalua
bit̄ ex eis q̃ fugerit· Si deſcēderint
vſqꝫ ad infernũ inde manus mea
educet eos et ſi aſcēderint vſqꝫ in
celũ inde detrahã eos· Et ſi abſcõ
diti fuerint ī v̓tice carmeli īde ſcru
tãs auferã eos ⁊ ſi celauerint ſe
ab ocul' meis in ꝓfundũ maris·
ibi mãdabo ſerpenti ⁊ mordebit
eos· Et ſi abierint in captiuitatē
coram inimicis ſuis ibi mãdabo
gladio ⁊ occidet eos ⁊ ponã ocu
los meos ſup eos in malũ ⁊ nõ ī bo
nũ· Et dominꝰ deꝰ exercituũ q̃ tan
git t̃rã ⁊ tabeſcit ⁊ lugebũt õnes
habitantes in ea· Et aſcēdet ſicut
riuꝰ oīs ⁊ defluet ſicut fluuiꝰ egi
pti· Qui edificat ī celo aſcenſionē
ſuã ⁊ faſciculũ ſuũ ſup terrã fũda
bit Qui vocat aq̃s maris ⁊ effun
dit eas ſup faciē terre· Dñs nomē
eiꝰ· Nũquid nõ ut filij ethiopuꝫ
vos eſtis m̄ filij iſrl' ait dñs· Nũ
quid nõ iſrl' aſcendē feci de terra
egipti ⁊ paleſtinos de capadocia
⁊ ſyros de cyrene· Ecce oculi dñi
dei ſup regnũ peccãs ⁊ ꝯterã illud
a facie terre Verũtamen ꝯterens
non ꝯterã domũ iacob dicit dñs
Ecce eñi mãdabo ego ⁊ cõcutiã in
oībꝰ gentibꝰ domũ iſrl' ſicut ꝯcu
titur triticũ in cribro ⁊ nõ cadet la
pillus ſup terrã· In gladio mori
ent̄ oēs peccatores ꝑpli mei qui di
cũt nõ appropīq̃bit ⁊ nõ veniet
ſup nos malũ· In die illa ſuſcita
bo tabernaculũ dauid qd̄ cecidit
⁊ reedificabo apturas muroꝝ eiꝰ
⁊ ea q̃ corruerãt īſtaurabo· Et ree
dificabo eũ ſicut in diebꝰ antiq̃s
ut poſſideãt reliquias ydumee et
oēs nacões eo q̄ inuocatũ ſit no
mē meũ ſup eos dic̄ dñs faciens
hec· Ecce dies veniunt dicit dñs ⁊
ꝯprehēdet arator meſſorē ⁊ calca
tor vue mittētē ſemē Et ſtillabũt
mõtes dulcedinē ⁊ oēs colles cul
ti erũt· Et ꝯuertã captiuitatē ꝑpli mei
iſrl' ⁊ edificabũt ciuitates deſtas
et ihabitabũt ⁊ plantabũt vine
as ⁊ bibēt vinũ earũ ⁊ faciēt ortus
⁊ comedēt fructꝰ eoꝝ Et plantabo
eos ſup humũ ſuam ⁊ nõ euellam
eos vltra de terra ſua quam dedi
eis dicit dominꝰ deus tuus·

¶ Explicit Amos ꝑpha·

¶ Incipit Abdias ꝑpha·

Viſio abdie· Hec di
cit dñs deꝰ ad edom
Auditũ audiuimus
a dño et legatũ ad
gētes miſit· Surgi
te ⁊ ꝯſurgamꝰ aduſus eũ in ꝓliũ
Ecce paruulũ dedi te in gentibus

Contemptibilis tu es valde Sup
bia cordis tui extulit te habitantē
ī ſciſſuris petra⁊ exaltantē ſoliꝫ
tuū Qui dicis ī corde tuo Quis de
trahet me ī trā. Si exaltat⁹ fueris
vt aq̄la ⁊ ſi int̄ ſidera poſueris nidū
tuum inde detraham te dicit dn̄s.
Si fures introiſſent ad te. ſi latro
nes ꝑ nocte: quō cōticuiſſes. nōne
furati eſſent ſufficiētia ſibi. Si vi
demiatores itroiſſent ad te: nūq̄d
ſaltē racemos reliq̄ſſent tibi. Quō
ſcrutati ſūt eſau. Inueſtigauerūt
abſcōdita ei⁹ vſq̄ ad t̄minū emi
ſerūt te oēs viri federis tui illuſerūt
tibi. Inualuerūt adūſū te viri pa
cis tue Qui comedūt tecū: ponēt īſi
dias ſubter te. Nō ē prudētia in eo
Nūq̄d nō ī die illa dicit dn̄s ꝑdā
ſapiētes de ydumea ⁊ prudentiā
de mōte eſau. Et timebūt fortes
tui a meridie vt intereat vir de mō
te eſau: ꝓpt̄ interfectionē ⁊ ꝓpt̄ iniq̄
tatē ī frēm tuū iacob. Operiet te cō
fuſio ⁊ peribis in eternū. In die cū
ſtares aduerſus eū quādo capiebāt
alieni exercitū ei⁹ ⁊ extranei igre
diebant̄ portas ei⁹ et ſup ihr̄lm
mittebāt ſortē: tu q̄ꝫ eras q̄ſi vn⁹
ex eis. Et nō deſpicies ī die frīs tui
in die peregrinacōis eius. Et nō le
taberis ſup filios iuda ī die ꝑdici
onis eoꝝ ⁊ nō magnificabis os tuū
ī die anguſtie Neq̄ ingredieris por
tā ꝑpli mei ī die ruine eoꝝ neq̄ de
ſpicies ⁊ tu ī malis ei⁹ ī die vaſti
tatis illi⁹. Et nō emitteris aduerſ⁹
exercitū ei⁹ ī die vaſtitatis illius
neq̄ ſtabis ī exitib⁹ vt interficias
eos q̄ fugerint. Et nō cōcludes reli
quos eius in die tribulacōis: qm̄
iuxta ē dies dn̄i ſup omēs gētes

Sicut feciſti fiet tibi. retribucōem
tuā cōuertā ī caput tuū. Quō em̄
bibiſtis ſup montē ſanctū meū. bi
bent omēs gētes iugit̄ ⁊ bibent ⁊
abſorbent ⁊ erūt q̄ſi nō ſint Et in
mōte ſyō erit ſaluatio ⁊ erit ſcūs
Et poſſidebit dom⁹ iacob eos qui
ſe poſſederāt. Et erit dom⁹ iacob
ignis ⁊ dom⁹ ioſeph flamma et
domus eſau ſtipula. Et ſuccendēt̄
in eis ⁊ deuorabūt eos ⁊ nō erūt
reliquie dom⁹ eſau: q2 dn̄s locut⁹
ē. Et hereditabūt hij q̄ ad auſtꝝ
ſūt montē eſau ⁊ q̄ in cāpeſtrib⁹
philiſtijm ⁊ poſſidebūt regionē
ephraim ⁊ regionem ſamarie Et
beniamī poſſidebit galaad ⁊ trāſ
migracō exercitus huius filiorū
iſrahel oīa loca chananeoꝝ vſq̄
ad ſareptam ⁊ tranſmigratio ihe
ruſalem que in boſforo eſt poſſide
bit ciuitates auſtri. Et aſcendent
ſaluatores in montem ſyon iudi
care montem eſau et erit domino
regnum ∴

Explicit abdias ꝓpheta. In
cipit Jonas ꝓpheta. Ca. i.

Et factū eſt verbum
domini ad ionam fi
lium amathi dicēs
Surge ⁊ vade in ni
niuen ciuitatē grā
dem et p̄dica in ea: quia aſcen
dit malicia eius coram me Et ſur
rexit ionas vt fugeret in tharſis
a facie dn̄i Et deſcēdit ī ioppen et i
uenit nauē euntē ī tharſis. Et de
dit naulū e⁹ ⁊ deſcēdit ī eā vt iret
cum eis in tharſis a facie domini